

MRF 2021.317

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 30. september 2021, j.nr. 20/13925

Ophævet dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3 til udtynding af to ellesumpe, da der ikke var redegjort for nødvendigheden af udtyndingen, som ikke fandtes at være naturforbedrende. Afvist, at ejers manglende efterlevelse af opsættende virkning af klage kunne begrunde lovliggørende dispensation, uanset om ejeren havde været i god tro.

Kolding Kommune meddelte i september 2020 dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3 til udtynding af træbevoksningen i tre ellesumpe på E's ejendom, da E ønskede stødvist at skabe en tættere bundvegetation for vildtet. Den vestlige ellesump på ca. 6.000 m² indgik i en registrering af beskyttet mose, den midterste ellesump på ca. 1.500 m² var hovedsageligt beliggende inden for en registrering af eng, mens den østlige ellesump på ca. 1.500 m² ikke var registreret som beskyttet natur. Det samlede areal dækkede ca. 1 ha fordelt på de tre lokaliteter. Dispensationen var meddelt på vilkår om, at der samlet set måtte ryddes maksimalt 50 % af træmassen, at store bredkronede og kroede træer ikke måtte fældes, og at maskinfældning primært skulle foregå fra nærliggende markvej eller dyrket mark, hvilket kommunen vurderede var naturforbedrende. Afgørelsen blev påklaget af en uoplyst klager, der bl.a. anførte, at udtyndingen ikke ville have en varig, naturforbedrende effekt. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) lagde til grund, at de to vestlige ellesumpe var beskyttet natur i form af mose, jf. naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 2, nr. 2, og at den ansøgte udtynding derfor udgjorde en dispensationskrævede tilstandsændring. Nævnet fandt derimod, at den østlige ellesump ikke var beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3, da lokaliteten ikke opfyldte størrelseskriteriet på 2.500 m² og i øvrigt ikke indgik i sammenhæng med beskyttet natur. Hvad angik de to vestlige ellesumpe fandt nævnet, at udtyndingen ikke havde en naturforbedrende effekt i moserne, og at der i øvrigt ikke

forelå sådanne særlige omstændigheder i sagen, der kunne begrunde en lovliggørende dispensation. Nævnet henviste til Miljøstyrelsens anbefalinger om pleje af ellesumpe, hvoraf fremgår, at våde ellesumpe bør henligge urørte, og at det for de tørre arealers vedkommende er mest hensigtsmæssigt at fjerne andre træarter end el og hæve vandstanden i et vist omfang, hvis det er muligt. Nævnet lagde dertil vægt på, at kommunen ikke ud fra de konkrete biologiske forhold i moserne havde redegjort for nødvendigheden af at foretage den meget indgribende udtynding, hvorved op mod halvdelen af træmassen skulle fjernes, ligesom alternative plejemetoder ikke var tilstrækkeligt belyst af kommunen. Nævnet konstaterede, at den meddelte dispensation var udnyttet til trods for, at der var indgivet en klage med opsættende virkning, jf. naturbeskyttelseslovens § 87, stk. 7. Nævnet fandt af hensyn til præcedens og til varetagelse af de væsentlige naturbeskyttelsesmæssige hensyn i sagen, at det forhold, at E eventuelt måtte have udnyttet dispensationen i god tro, ikke kunne føre til, at der undtagelsesvist kunne meddeles en lovliggørende dispensation. Nævnet lagde herved vægt på, at det udførte indgreb medførte en væsentlig påvirkning af de naturbeskyttelsesmæssige interesser i moserne, hvilket i den konkrete sag vejede tungere end hensynet til, at E havde udnyttet dispensationen. Miljø- og Fødevarerklagenævnet ændrede på denne baggrund dispensationen til udtynding af de to vestlige ellesumpe til et afslag og ophævede dispensationen til udtynding af den østlige ellesump.

Kommentar: Afgørelsen illustrerer bl.a., at klager over dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3 har opsættende virkning. Det er efter afgørelsen uklart, om ejeren blev orienteret om, at dispensationerne var påklaget, og at klagen havde opsættende virkning, men hvis dette ikke var tilfældet, vil et myndighedsansvar ikke kunne udelukkes. Et andet og selvstændigt problem er, hvordan en fysisk lovliggørelse vil skulle ske. Der er ikke i naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5, hjemmel til at påbyde egentlig (natur-)genopretning, men en udvidende fortolkning af § 73, stk. 5, kan muligvis begrunde, at der som lovliggørelse kan påbydes beplantning med nye træer, men dette vil ikke kunne afgøres af klagenævnet, jf. naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 1, 2. pkt., men må afgøres af kommunen som tilsynsmyndighed og påses af kommunaltilsynet.

Ændring af dispensation til udtynding af to ellesumpe, og ophævelse af dispensation til udtynding af én ellesump i Kolding Kommune

20/13925

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 2, nr. 2, jf. § 65, stk. 2, jf. § 78, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ændrer Kolding Kommunes afgørelse af 18. september 2020 om dispensation til udtynding af to ellesumpe på henholdsvis matr. nr. F3 og matr. nr. F2, til et afslag.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver kommunens dispensation af samme dato vedrørende udtynding af bevoksningen i den østlige ellesump på matr. nr. F2 og F1, da ellesumpen ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2. [3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen er den 15. oktober 2020 påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet af V1.

Klager har navnlig anført, at

- at den ansøgte udtynding af op mod 50 % af træmassen i ellesumpene ikke forventes have en varig, naturforbedrende effekt,

- ellesumpene udgør et vigtigt leve og voksested for mange arter, herunder spætter, biller og vedboende svampe, og
- ellesumpene mest hensigtsmæssigt plejes ved at lade dem indgå i afgrænsningsarealer, evt. i sammenhæng med engarealerne i ådalen.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

1. Området

De i sagen omhandlede lokaliteter er beliggende i en ådal syd for Kolding Å og ca. 1 km vest for Kolding. Området omkring ådalen er præget af registreret beskyttet natur, skov og dyrkede marker. Det fremgår af jordartskort, at bunden af ådalen udgøres af ferskvandsdannelser i form af ferskvandsgytje, ferskvandsler og ferskvandssand. [4] Ådalens syd-skråning er smeltevandssand.

Det fremgår af Danmarks Miljøportal, at den vestlige ellesump (ca. 6.000 m²) indgår i en registrering af beskyttet mose.[5] Den midterste ellesump (ca. 1.500 m²) er hovedsageligt beliggende inden for en registrering af eng, mens den østlige ellesump (ca. 1.500 m²) ikke er registreret som beskyttet natur og ikke ligger i tilknytning til anden registreret beskyttet natur. De tre ellesumpe er beliggende ved foden af og delvist op ad de markante ådalsskrænter på sydsiden af åen.

Afstanden til det nærmeste Natura 2000-område, nr. 226 Svanemose (habitatområde nr. 250) er cirka 5,7 km.

2. Den påklagede afgørelse

Kolding Kommune har den 18. september 2020 i medfør af naturbeskyttelseslovens § 3, jf. § 65, stk. 2, meddelt dispensation til udtynding af træbevoksningen i tre ellesumpe ved Kolding Å. Dispensationen er meddelt på vilkår af, at der samlet set ryddes maksimalt 50 % af træmassen, at store bredkronede og kroede træer ikke fældes, og at maskinfældning primært skal foregå fra nærliggende markvej eller dyrket mark, og hvis der skal køres i ellesumpene, skal det ske på udlagte køreplader.

Det fremgår af afgørelsen, at ansøger (ejendommens ejer) ønsker at udtynde flere mindre træbevoksninger på arealer tæt ved Kolding Å, hvoraf tre af bevoksningerne er ellesumpe, som ifølge kommunen er beskyttet natur i form af mose, jf. naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 2, nr. 2. Det samlede areal dækker ca. 1 ha fordelt på de tre lokaliteter (matr. nr. F3 samt matr. nr. F2 og F1). Baggrunden for det ansøgte er, at bevoksningerne ønskes udtyndet for stedvist at skabe en tættere bundvegetation for vildtet.

Kolding Kommune har i afgørelsen oplyst, at den østligste ellesump antageligvis er plantet, mens de to andre er selvgroede. Kommunen har videre oplyst, at ellesumpene har en god biologisk tilstand med vandmættet jordbund og en for naturtypen karakteristisk bundflora, og at kronedækket på alle tre lokaliteter er tæt. Bevoksningerne består af pile- og elletræer med dominans af el samt en for skovsumpe karakteristisk bundvegetation bestående af bl.a. mjørdurt, skovkogleaks og rørgræs. Der er ifølge kommunen tegn på, at ellesumpene stedvist er blevet stævnet tidligere.

Den beskrevne udtynding medfører efter Kolding Kommunes opfattelse en tilstandsændring i beskyttet natur, hvorfor indgrebet forudsætter en dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3.

Kolding Kommune har fundet, at der under hensyntagen til de stillede vilkår er tale om et naturforbedrende tiltag, hvorfor der kan meddeles dispensation til det ansøgte. Kommunen har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at udtyndingen vil fjerne en del af kronetaget og bringe mere lys til skov-/mosebunden. Resultatet heraf vil ifølge kommunen blive, at der fra stødene af de fældede træer vil skyde unge flerstammede træer, som lokalt vil skygge nærområdet mere end før, og at på de resterende dele af arealet vil bundfloraen have bedre muligheder for at blomstre og brede sig.

For så vidt angår det ansøgte eventuelle påvirkning af bilag IV-arter har kommunen anført, at den ikke har nogen begrundet formodning om, at lokaliteterne er egnede yngle-, raste eller voksested for bilag IV-arter, og at der i øvrigt ikke er registreringer af bilag IV-arter på stedet eller i umiddelbar tilknytning hertil. Det ansøgte vil efter kommunens opfattelse desuden ikke kunne påvirke Natura 2000-område nr. 250, som ligger ca. 6 km syd for lokaliteterne.

3. Klagens indhold

Klager har anført, at baggrunden for den ansøgte udtynding er stedvist at skabe en tættere bundvegetation for vildtet, hvilket efter klagers opfattelse ikke udgør et sådant særligt tilfælde, der kan begrunde en dispensation.

Videre har klager anført, at det ansøgte ikke vil få nogen varig naturforbedrende effekt for ellesumpene, men at det tværtimod vil forringe leve- og voksesteder for en række arter, herunder spætter, biller og vedboende svampe. Klager har bemærket, at der i foråret 2020 er registreret lille flagspætte "lidt længere oppe" i ådalen, og at arten er tæt knyttet til gamle, urørte ellesumpe.

Klager har foreslået, at man i stedet for maskinel udtynding i ellesumpene inddrager sumpene i græsningsarealer, evt. i sammenhæng med engarealerne i ådalen.

4. Kolding Kommunes bemærkninger til klagen

Kolding Kommune har den 3. december 2020 til den indgivne klage bemærket, at kommunens begrundelse for at dispensere ikke er at pleje jagtinteresser ved at tilgodese vildtet. Begrundelsen er derimod, som anført i afgørelsen, at fjernelse af en del af kronetaget vil medføre et større lysindfald til gavn for bundfloraen.

Indgrebet kan efter Kolding Kommunes opfattelse sidestilles med den gamle driftsform kaldet stævningedrift i bevoksninger med el, hassel, elm og andet. Dengang var formålet med driften, at udnytte træet til gærdsel, brænde, foder m.v., hvor det i dag er en anerkendt plejemetode til at forny de våde skovnaturtyper med henblik på at sikre det fornødne lysindfald til den karakteristiske bundvegetation.

Der er med den meddelte dispensation taget højde for, at de ældre, bredkronede og krogede træer kan udgøre et betydningsfuldt bidrag til biodiversitet som f.eks. levested for insekter, laver og svampe og som fødesøgnings- og redebygningsmulighed for fuglelivet. Derfor er der i dispensationen stillet vilkår om, at der maksimalt må fjernes op til 50 % af træmassen, og at man ikke må fjerne bredekronede og krogede træer, hvorved det primært er yngre opvækst, der fjernes.

Kolding Kommune har oplyst, at ådalen aktuelt bliver afgræsset af kvæg, men at selve ellebevoksningerne er holdt ude af indhegningerne. Det er af lodsejer begrundet med, at det er forbundet med meromkostninger at lade ellebevoksningerne indgå i fenerne, og at en del af ellesumpene er så våde, at dyrene ikke eller kun sjældent vil færdes der. Kommunen har ikke hjemmel til at kræve, at ellesumpene inddrages i fenerne i større omfang, selvom det naturmæssigt kan være fornuftigt.

Endelig har Kolding Kommune fremhævet, at ansøger er indstillet på at bevare de træer, som allerede har spættehuller, eller som potentielt er redetræer for fugle.

5. Nye oplysninger under sagens behandling

Kolding Kommune har i e-mails af 2. december 2020 og 14. januar 2021 oplyst, at kommunen først den 28. november 2020 har fået meddelelse om, at der er indgivet en klage den 15. oktober 2020, og at ansøger - i perioden fra klagens indgivelse til modtagelse af meddelelsen - har udnyttet dispensationen i god tro. Videre har Kolding Kommune oplyst, at træerne i ellesumpen er fældet og hugget til flis, hvorfor retablering ikke vil være mulig.

Sekretariatet for Miljø- og Fødevarerklagenævnet har e-mail af 12. januar 2021 til Kolding Kommune forklaret, hvordan Miljø- og Fødevarerklagenævnets selvbetjeningsløsning, klageportalen, er opbygget samt årsagen til, at Kolding Kommune i den konkrete sag først har fået direkte meddelelse om den indkomne klage ca. seks uger efter, at klagen er indgivet.

Sekretariatet har desuden til Kolding Kommune oplyst, at klagen er indgivet inden for klagefristens udløb, hvorfor Miljø- og Fødevarerklagenævnet som udgangspunkt skal realitetsbehandle klagen. Videre har sekretariatet oplyst, at indklagede har mulighed for, via klageportalen (f.eks. på

udløbsdagen for klagefristen), at se om der er indgivet en klage, selvom klager f.eks. ikke endnu har godkendt repræsentantskab eller betalt klagegebyr. Dette er særligt aktuelt i sager om dispensation fra naturbeskyttelsesloven, hvor en klage som udgangspunkt har opsættende virkning.

Sekretariatet for Miljø- og Fødevarerklagenævnet har i e-mail af 18. maj 2021 anmodet Kolding Kommune om yderligere dokumenter i form af evt. telefonnotater, dispensationsansøgning og besigtigelsesnotater til brug for klagesagens behandling.

Kolding Kommune har i e-mail af 21. maj 2021 oplyst, at der ikke foreligger en ansøgning, telefonnotater eller besigtigelsesnotater i forbindelse med den påklagede afgørelse. Kommunen har dog vedhæftet e-mail korrespondance med ansøger. Videre har kommunen oplyst, at sagsbehandleren har været på tilsyn på lokaliteterne med deltagelse af lodsejer den 7. september 2020.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

1. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

1. Beskyttelsesstatus for lokaliteterne

Efter naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 2, nr. 2, må der ikke foretages ændring i tilstanden af moser og lignende, når sådan naturtype enkeltvis eller sammen med andre naturtyper er større end 2.500 m².

Nævnet finder, at den østlige ellesump ikke er beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3, da lokaliteten ikke opfylder størrelseskriteriet på 2.500 m², og ikke i øvrigt indgår i sammenhæng med beskyttet natur.

På den baggrund ophæver Miljø- og Fødevarerklagenævnet den påklagede dispensation til uddynding af bevoksning i den østlige ellesump, da arealet ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, og dermed ikke kræver en dispensation herfra i medfør af naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 2.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet lægger, på baggrund af det oplyste om beliggenhed, vegetation og størrelse, til grund, at de to vestlige ellesumpe er beskyttet natur i form af mose, jf. naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 2, nr. 2. Nævnet lægger således til grund, at den ansøgte uddynding af de to vestlige ellesumpe vil medføre en ændring i tilstanden af beskyttet natur, som kræver en dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3.

2. Vurdering af om der kan meddeles lovliggørende dispensation

Efter naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 2, kan der i særlige tilfælde meddeles dispensation fra forbuddet i § 3.

Det følger af bemærkningerne til naturbeskyttelsesloven, at der skal foreligge særlige omstændigheder, før der kan meddeles dispensation til foranstaltninger, som ændrer tilstanden i de beskyttede naturtyper, når ændringerne er væsentlige eller i strid med ønsket om, at opretholde de pågældende naturtyper som sådanne, idet reglerne er udtryk for en generel samfundsmæssig interesse i, at de beskyttede naturtyper opretholdes.[6] En væsentlig jordbrugs- eller anden almindelig økonomisk interesse er således ikke i sig selv tilstrækkelig til at begrunde en dispensation. Der må, for at et indgreb i området eventuelt kan accepteres, tillige være tale om et område, som ud fra naturbeskyttelsesmæssige hensyn vurderes som uden særlig interesse, eller om et indgreb, der i sig selv ikke skønnes at medføre nogen afgørende forrykning af tilstanden i området. Derudover forudsættes det, at en dispensation ikke vil skabe en uheldig og uønsket præcedens for den fremtidige administration af § 3-beskyttelsen i området.

En særlig omstændighed, der kan begrunde dispensation, kan ifølge lovbemærkningerne f.eks. være, at der er tale om natur uden særlig fredningsmæssig interesse, eller at et ansøgt indgreb har en naturforbedrende funktion.

Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis er i overensstemmelse med lovbemærkningerne restriktiv.

Spørgsmålet om, hvorvidt en dispensation til en allerede gennemført tilstandsændring bør meddeles, skal som udgangspunkt behandles, som om indgrebet ikke havde fundet sted.

I vurderingen kan dog indgå evt. oplysninger om yderligere momenter, der undtagelsesvist kan føre til, at der meddeles en dispensation, som der ellers ikke ville være grundlag for. Berettigede forventninger, god tro, proportionalitet og/eller værdispildsbetragtninger kan indgå med varierende vægt i afvejningen. Af hensyn til præcedens og til varetagelsen af naturbeskyttelsesmæssige interesser er nævnt i praksis tilbageholdende med i sig selv at tillægge sådanne yderligere momenter afgørende betydning.

Miljøstyrelsens anbefalinger om pleje af ellesumpe

Det fremgår af Miljøstyrelsens hjemmeside om pleje af naturtyper, at ellesumpe er den vådeste skovtype og findes på naturlig næringsrig, kalkholdig og fugtig til våd jordbund.[7] I de vådeste dele af ellesumpen er el stort set den eneste tilstedeværende træart. Den tåler periodevise oversvømmelser og kan gro på vanddækket bund med iltfrie forhold omkring rødderne. Af andre vedplanter, er dunbirk, stilkeg, ask, femhannet pil og gråpil almindelige i ellesumpen, mens busklaget udgøres af arter som solbær, ribs, alm. hæg, benved, kvalkved og alm. hvidtjørn.

Det fremgår videre om ellesumpe, at de er en af de skovtyper i Danmark med den højeste biodiversitet, og huser en stor procentdel af de danske rødlistede arter. Den store biologiske mangfoldighed skyldes faktorer som gunstige lysforhold, veludviklede mikrotopografi og høj fugtighed. Selvom mange ellesumpe er fugtige eller våde, vokser her også planter, der kræver mere tørre forhold. De kan dels vokse på tuer af græs eller star, men også på elletrunterne, hvor

sprækker efterhånden er dækket af et lag af formuldet ved og løv, hvilket giver plads til en udpræget fattigbundsflora med skovsyre, majblomst og liljekonval i den ellers næringsrige sump. Således kan der selv i små bevoksninger på under 1 ha og under gunstige forhold findes mere end 100 forskellige arter af planter og svampe.

Om ellesumpenes pleje står der at vandstanden spiller en afgørende rolle for artssammensætningen og artsfordelingen, og derfor afhænger plejen af ellesumpe i høj grad også af vandstanden. På de mere tørre jorde bliver rød-el på sigt udkonkurreret af mere skyggende træer som f.eks. bøg og ahorn. Til gengæld kan rød-el som den eneste træart i Danmark tåle at stå med rødderne under vand en stor del af året. Derfor findes ellebevoksninger naturligt på våd bund hvor andre træer ikke kan vokse. Hvis dominansen af elletræer skal bevares på de mere tørre jorde, er pleje, f.eks. i form af stævning, derfor helt nødvendig, såfremt vandstanden ikke kan hæves.

De tørre ellesumpe kan også have gavn af pleje i form af græsning eller høslæt. Herved kan den naturlige foryngelse i et vist omfang forhindres. Uden pleje vil et tættere kronedække etablere sig, som dels vil bortskygge urte- og mosfloraen, men også optage mere vand, hvilket vil resultere i en mere tør jordbund og en hurtigere etablering af skyggefulde træarter. Der er intet, der tyder på, at stævning i de våde ellesumpe øger artsdiversiteten. Derimod hindres en naturlig dynamik med rodvæltene, der skaber nicher for tørbundsarter i den våde ellesump. Den bedste pleje i de våde ellesumpe er derfor at lægge dem urørt.

Desuden er der i rapporten, "Er urørthed en trussel mod naturen i ellesumpe?" oplistet fem driftsmæssige anbefalinger:[8]

1. Hvis man vil gøre mest muligt for den biologiske mangfoldighed, skal man udlægge sine ellesumpebevoksninger til urørt skov.
2. Hvis man kun ønsker at udlægge en del af sine ellebevoksninger til urørthed, er det vigtigt, at man vælger dem med længst kontinuitet.
3. Hvis man ønsker at fortsætte eller genoptage stævningsdriften, skal man helst foretage stævningen hvert 4. årti, eller oftere.
4. Efterlad noget dødt ved efter hugst eller stævning. Forekomsten af dødt ved gavner den biologiske mangfoldighed af både mosser og svampe.
5. Stop/undlad dræning.

Konklusion

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder som sagen er oplyst, at det ansøgte indgreb ikke har en naturforbedrende effekt i moserne, og at der i øvrigt ikke foreligger sådanne særlige omstændigheder i sagen, der kan begrunde en lovliggørende dispensation til det ansøgte.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved vurderingen heraf navnlig lagt vægt på, at det fremgår af de ovenfor nævnte anbefalinger fra Miljøstyrelsen og den faglige rapport, at våde ellesumpe bør henligge urørte, og at det for de tørre arealers vedkommende er mest hensigtsmæssigt at fjerne andre træarter end el og hæve vandstanden i et vist omfang, hvis det er muligt. Det er desuden indgået i nævnets vurdering, at Kolding Kommune ikke ud fra de konkrete biologiske forhold i moserne har redegjort for nødvendigheden af at foretage den meget indgribende udtynding, hvorved op mod halvdelen af træmassen fjernes, ligesom alternative plejemetoder ikke er

tilstrækkeligt belyst af kommunen. Hertil kommer, at den midterste ellesump ud fra nævnets gennemgang af luftfotos, vurderes at være meget ung med hovedparten af træerne under 25 år gamle, hvorved der sandsynligvis ikke har kunnet udvikle sig en naturlig dynamik i ellesumpen.

Det er i forbindelse med sagen oplyst, at den meddelte dispensation er udnyttet til trods for, at der er indgivet en klage inden klagefristens udløb, som efter naturbeskyttelseslovens § 87, stk. 7, har opsættende virkning.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder af hensyn til præcedens og til varetagelse af de væsentlige naturbeskyttelsesmæssige hensyn i sagen, at det forhold, at ansøger evt. måtte have udnyttet dispensationen i god tro, ikke kan føre til, at der undtagelsesvist meddeles en lovliggørende dispensation. Nævnet har herved navnlig lagt vægt på, at det udførte indgreb medfører en væsentlig påvirkning af de naturbeskyttelsesmæssige interesser i moserne, hvilket i den konkrete sag vejer tungere end hensynet til, at klager har udnyttet dispensationen. Hertil kommer, at Kolding Kommune havde mulighed for at undersøge om der var indgivet en klage via klageportalen, f.eks. på dagen for udløb af klagefristen.

2. Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ændrer Kolding Kommunes afgørelse af 18. september 2020 om dispensation til udtynding af to ellesumpe på henholdsvis matr. nr. F3 og matr. nr. F2, til et afslag.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver kommunens dispensation af samme dato vedrørende udtynding af bevoksningen i den østlige ellesump på matr. nr. F2 og F1, da ellesumpen ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 om naturbeskyttelse med senere ændringer.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Jf. jordartskort 1:25.000, GEUS. Registreringen omhandler overfladegeologien i 1 meters jorddybde <https://www.geus.dk/natur-og-klima/land/geologisk-kortlaegning-af-danmark/> (<https://www.geus.dk/natur-og-klima/land/geologisk-kortlaegning-af-danmark/>).

[5] Arealinfo, <https://arealinformation.miljoportal.dk/html5/index.html?viewer=distribution> (<https://arealinformation.miljoportal.dk/html5/index.html?viewer=distribution>).

[6] Lovforslag nr. 70 fremsat den 24. oktober 1991, afsnit 7.

[7] <https://mst.dk/natur-vand/natur/national-naturbeskyttelse/naturpleje/naturplejeportalen/naturtyper-og-deres-pleje/skov-og-krat/> (<https://mst.dk/natur-vand/natur/national-naturbeskyttelse/naturpleje/naturplejeportalen/naturtyper-og-deres-pleje/skov-og-krat/>).

[8] E. Aude, J. Keilmann-Clausen og T.V. Bennett, 2006. (https://www.researchgate.net/publication/341756390_Er_urothed_en_trussel_mod_naturen_i_ellesumpe) (https://www.researchgate.net/publication/341756390_Er_urothed_en_trussel_mod_naturen_i_ellesumpe)).

Sag:

20/13925

Dato:30. september
2021.**Emner:**

NBL - beskyttede ...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) • Nævnenes
Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
[Tilgængelighedserklæring](https://www.was.dgst.dk/mfkn-naevneneshus-dk) (<https://www.was.dgst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)